

fredse med. Så det er en aftale, som vi er særdeles glade for at være med i.

Når det så er sagt, er der egentlig grund til at rose regeringen og ministeren for den redegørelse, han lægger frem, hvor man begynder at tale om, at man skal operere på miljøområdet internationalt, regionalt gennem EU og internationalt. For vi løser jo ikke problemerne omkring miljø – og miljø er tæt knyttet til energien – ved bare at føre en isoleret national politik, hvor vi er 28 banelængder foran alle andre.

Vi kan ikke redde verden – og det har regeringens politik på det her område i hvert fald haft karakter af indtil for nylig – vi kan ikke redde hele verden fra en påstået klimakatastrofe, når vores energiforbrug er omkring ½ pct. af verdens samlede forbrug. Vi er ikke storforbrugere, og vi rykker ikke noget som helst alene.

Derfor må vores indsats på det område være international gennem EU og gennem de internationale organisationer; det er det, som jeg oplever, der understreges i ministerens redegørelse, og det vil jeg da gerne sige tak for. Nu skal der opereres internationalt og ikke med de der nationale brikker, hvor vi er langt foran alle andre, uden at det rykker noget som helst. Om vi så stoppede alle kraftværker og gik tilbage til stenalderen, ville det jo ikke ændre en tøddel på den der globale CO₂- eller drivhusproblematik, som i øvrigt kan diskuteres. Derfor er vejen frem den internationale indsats.

Vi har altså grund til at, ja, håbe på, at regeringens energipolitik kører fra at være en meget, meget ensidig miljøpolitik til at blive mere afbalanceret, sådan som vi ønsker det fra konservativ side, hvor vi siger, at der skal være lige dele forsyningssikkerhed, miljø og god økonomi, og til god økonomi hører naturligvis fri konkurrence og frit forbrugsvalg; det, som er sat på skinner, for så vidt angår elsektoren.

Så finder jeg anledning til at sige nogle pæne ord om vore centrale kraftvarmeværker, som jo ellers skældes ud, fordi de forurener, og kul og olie – det er vel nok slemt. Altså det er jo ikke to dage siden, at det tikkede ud på vores skærm fra Ritzau, at vores kulværker, vores traditionelle kraftværker, står i spidsen for et EU-projekt, som går ud på at udnytte energien i kullene endnu mere, og hvor man har udvalgt danske kulkraftværker inden for Elsamområdet, fordi de allerede har udgangssituationen: en verdensrekord i at udnytte kullene.

Danmark er internationalt anerkendt inden for kraftværksteknologien, og derfor har vi altså dette Elsamprojekt, hvor vi har fået en hovedrolle inden for EU. Det er flot. Der skal lyde anerkendende ord for det til den del af kraftproduktionen herhjemme, som er hoveddelen, og som også kommer til at være det i fremtiden.

Den vedvarende energi, herunder vindmøllerne, er et glimrende supplement, det synes vi, men en gang imellem – alt for ofte – får energipolitikken karakter af, at det hele er vindmøller og romantik på det område. Nu er der snart en vindmølle på hver eneste bakketop i Danmark. Vi synes ikke fra konservativ side, at det er særlig kønt; det synes vi ikke. Nu skal de til havs. Det er også det, som planerne kører på. Det er udmærket, og så skal vindmøllerne til i højere grad at stå på egne ben. Der er vi på vej.

Og så skal der også siges nogle pæne ting omkring forskningen i ny energiteknologi. Der sker meget ude i den store verden. Der sker også – og det kan vi være stolte af – meget herhjemme i Danmark. Vi tror fra konservativ side, at de miljøproblemer, der er omkring energiproduktion, i høj grad vil kunne løses i kraft af de nye teknologier, man forsker i. Brint som brændsel, fuel cells, brændselsceller – det er lovende teknologier, som kan ændre hele sektoren i løbet af måske 10, 15 år allerede.

Vi ønsker omkring miljøpolitikken som sagt, at der opereres internationalt, og at vi ikke bare lægger os uendelig meget i spidsen; det giver ikke noget. Og så ønsker vi i respekt for de aftaler og målsætninger, som Det Konservative Folkeparti også har været med til at vedtage, at diskutere omkostningerne ved miljøpolitikken, for efterhånden er de samfundsmæssige meromkostninger ved vedvarende energi – vindmøller og andet – blevet ganske store, og pengene kunne jo, ikke på kort sigt, men de kunne jo ved en anden politik bruges til andet.

Vi har store problemer inden for sundhedsområdet, hospitalerne, hjemmehjælpen, der er nok at tage fat på, i stedet for at pengene går til noget yderst tvivlsomt. Derfor er det vigtigt, at vi får meromkostningerne ved miljøpolitikken og den del af energipolitikken, der er knyttet til miljø, frem i lyset og får diskuteret det.

Til slut ønsker Det Konservative Folkeparti i det videre forløb, at vi nu hurtigt – i hvert fald inden oktober i år – får et udspil fra regeringen, hvor man skitserer, hvorledes man forestiller sig, at liberaliseringen af den danske gassektor